

KÉZFOGÁSOK

IVICA JAKOČEVIĆ

KÁPLÁROK ÉS PAPAGÁJOK

— Színdarabrészlet —

Legény: Ajánlom, hogy a gyufa segítségével sorsoljuk ki a két önkéntest, ahogy a Fehér mondja. Itt van három gyufaszál. Az, akinek a legrövidebb jut, az marad. Rendben?

Fehér: Rendben! Add, hogy elsőnek húzzak. Fekete, húzz te is!

Fekete: Kész! Nézzük!

Legény: Gratulálok, Fekete! Te maradsz!

Fekete: Én is gratulálok nektek. Ti mentek... Micsoda megtisztelés!

Fehér: Mars! Szerencséd van, és most még hülyéskedsz?!

Johnny (papagáj): Mars! Átkozott háború! A szerencse relatív dolog! Mars!

Legény: Készülj fel, Fehér. Jó lenne, ha már holnap délre ott lennénk, hogy mindent előkészítsünk, ami kell...

Fekete: Hé, várjatok csak! És mi lesz a főnökkel?

Fehér: Eh, mi lesz! Te majd reggel eltemeted, és kész!

Fekete: És hogyan fogom egyedül kihúzni innen? És mit ordítasz mindjárt?

Fehér: Hogyan ordítanék, amikor olyan hülye kérdéseket teszel fel!

Legény: Gyere Fehér, én készen vagyok.

Fehér: *(mérgesen)* Hova sietsz?! *(Csendesebben.)* Ne haragudjatok, fiúk. Kissé ideges vagyok.

Fekete: Nem tesz semmit. Attól eltekintve, hogy a gyilkolás fizikai munka, természetes az is, hogy az ideg is megsínyli.

Fehér: A magad dolgával törődj, Fekete! Induljunk! *(Elindulnak.)* Ni csak, holdvilág van!

Fekete: Holdvilág? Akkor a főnököt még az éjjel eltemethetném. Holnap észrevehetnének a szomszédok, és ki tudja, lehet, hogy átvészelték az elnökük halálát...

Legény: Csináld, ahogy akard. Szervusz! Várjatok ránk és hallgassatok a rádiót. Mi útközben megbeszéljük, hogyan és mit fogunk tenni...

Fekete: Sok szerencsét! Vigyázzatok, meg ne fázzatok, fiúk! (*Elin-dulnak.*)

Káplár: Örültek!!! Nem fogom ezt megbocsátani nektek. Maradjatok itt, ahol vagytok és oldozzatok fel!

Fehér: Annyira nem vagyunk örültek! Legyetek üdvözölve. (*Elmennek.*)

Johnny: Átkozott háború! Átkozott háború! Átkozott bolondok!

Fekete: Ha okos lennél, Káplár, együttműködhetnénk.

Káplár: A temetéshez nem szükséges az együttműködés.

Fekete: Jó, egyedül fogok izzadni. Mit gondolsz, messzire kúsztak már el?

Káplár: Nem gondolom... Oldozz el, és majd segíték...

Fekete: Johnny, neked mi a véleményed róla?

Johnny: Igyatok whiskyt! Kergessétek a nőket! Átkozott bolondok!

Fekete: Mindig ugyanaz! Johnny, ragyogó vagy! Te vagy a legkövetkezetesebb élőlény, akivel ebben a pokolban találkoztam... Káplár, csakugyan segítenél nekem a főnök utolsó stratégiai elhantolása körül?

Káplár: Igen, oldozz fel...

Fekete: Várj, hogy egy kicsit gondolkozzam...

Káplár: Gondolod-e, hogy Johnny segíteni fog kivinni?

Fekete: Sajnos, ő csak erkölcsi segítséget, illetve támogatást nyújthat...

Káplár: Hát akkor mire vársz?

Fekete: Lassan, ennyire sietős neked?

Káplár: Sietős! Szeretem a szabadságot...

Fekete: Hm, érdekes! Különös! A fronton az ember, ha nincs megköttözve, úgy érzi, hogy szabad. Honnan most ez? Ez az óvóhely börtön. A valóságban jobban hasonlít a sírra. Ó, bocsáss meg, főnök! Várj, át kell vágnom késsel a köteleet. Uf! Tessék...

Káplár: Végre! (*Felugrik.*) Félre az utamból!

Fekete: (*ijedten*) Mi bajod van? Hagyd a géppisztolyt!

Káplár: Ne mozdulj, ha kedves az életed! Megyek utánuk.

Fekete: Káplár, ne! Nem engedlek!

Káplár: Engedj!

Fekete: Nem, nem bírom... (*Ráugrik a Káplárra. Birkóznak. Konzervdobozok és hüvelyek zaja hallatszik.*) Erővel itt tartalak.

Káplár: (*líhegve*) Engedj, hogy elmenjek, mert megöllek!

Fekete: (*líhegve*) Engem is megtanítottak gyilkolni! Jaj!

Káplár: (*felugrik*) Sajnálom, Fekete, de muszáj volt...

Fekete: Hogy fogom most sebesülten eltemetni a főnököt? És mi lesz velem? (*Kétségbeesve.*) Nem hagyhatsz itt!

Káplár: Ne picsogj! A szúrás nem is olyan mély!... Gyorsan! Átkötözöm a combodat... Ne rángatódzz... Űgy, most pihenj...

Fekete: Ne menj! Nem éred utol őket!

Káplár: Utol fogom érni őket! Ők kúsznak, én meg majd futok... Várj meg! *(Elmegy.)*

Fekete: Állj! Meghalsz! Hallod-e? *(Elsántikál az ajtóig.)* Káplár, gyere vissza!

Johnny: Átkozott háború! Átkozott bolondok! Átkozott háború!

Fekete: *(nyugodtan)* Láttad-e, Johnny? *(Visszatér.)* Hülye... pár nappal meg bírtuk volna hosszabbítani a tűzszünetet... Jaj, de ég ez a seb! Jó, hogy te nem sebesültél meg, Johnny. Az is jó, hogy a főnök sebezhetetlen... *(Ijedten.)* Johnny, képzelj el, ha tetanuszt kapnék! De talán nem... *(Kint, kissé messzebb géppisztolysorozatok hallatszanak.)* Utolérte őket, Johnny... Johnny, bevallok neked valamit: tudtam, hogy nem hozol rám szerencsét...

Johnny: Átkozott háború! Átkozott háború!

Fekete: Egyedül maradtunk, Johnny... A Káplár egyike azoknak, akik előre megfontolt szándékkal ölnek a fronton. Egyébként, kérdzem magamtól: vajon a háborúban előre megfontolt szándékkal ölnek-e vagy sem? Egy bizonyos. Alapjában véve, a háború végtelenül ostoba dolog. A háborúban még a papagájok sem hoznak szerencsét az emberre... Bocsáss meg, Johnny, de ez így van... *(Erős lövöldözés hallatszik. Robbanások a közelben.)* Az ördögbe is! Fölriasztotta ezeket is! Agyonlövök, mielőtt a bunkerhoz érne! Ne félj, megvédelek, Johnny... Vagy engedjelek szabadon? Johnny, emlékszel-e a szabadságra? *(Ijedten.)* Johnny, minket is tönkretesznek! *(Ordít.)* Káplár, dögölj meg ott, ahol vagy! *(Erősödik a tüzelés. Kiabál az ellenségnek.)* Hagyjátok abba! Ez nem tisztességes! Hát nem gyászoljátok az elnökötöket, senkik? *(Nevetve.)* Johnny, én még attól félttem, hogy a tetanusztól fogok meghalni! *(Erős robbanás, recsegés, üvöltés. Az óvóhelyet telitalálat érte.)*

Johnny: Átkozott háború! Átkozott háború! Telitalálat! Átkozott háború! Átkozott háború! *(A fegyverek döngése elnyomja Johnny hangját, amely fokozatosan elhal, és amelyet átszö a zene.)*

Fordította: Kovács D. Éva